

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:
Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:
Kossuth Lajos-utóza 84. szám.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fl.

Kéziratok nem adatnak vissza,
Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el.
Nyílt-tér soronkint 40 fl.

KIADÓHIVATAL:
Hova az előfizetések, hirdetései és nyílttér díjak küldendők:
Landesman B. könyvnyomdája.

Harc a vasárnapi munkaszünet körül.

Az ipari munka vasárnapi szünetelését elrendelő 1891. XIII. tc. tudvalevőleg a kereskedelmi minisztert hatalmazza fel a törvényben kimondott elv érvényesítésével, illetve a vasárnapi munkaszünet szabályozásával. Az alaprendeletet ez ügyben még Baross bocsátotta ki, de a rendelet számos pontja is beleütközött az ipar, a kereskedelem és a fogyasztók érdekeibe, minél fogva idő múltán több új rendelet keletkezett a felmerült panaszok lehető orvoslása s e célból újabb kivételek kreálása végett. Időközben a kereskedelmi alkalmazottak egyesülete nagy mozgalmat indítottak az általános vasárnapi munkaszünet megvalósítása érdekében és ennek a mozgalomnak volt a következménye az ez évben Láng Lajos volt kereskedelmi miniszter által kibocsátott legújabb rendelet, amely az eddig életbe léptetett összes intézkedések eltörlésével a vasárnapi munkaszünetet újból szabályozta és ha nem is valósította meg teljesen a kereskedelmi alkalmazottak óhajtását, az eddigi kivételek egy részének eltörlésével, más részének szűkebbre szabásával ezt a célt kívánta szolgálni.

Ez a szociálpolitikai irányu új rendelet azonban nemcsak a kereskedők és iparosok, hanem a fogyasztók köreiben is nagy visszatetszést szült s egyik küldöttség a másik után járult a miniszterhez a rendelet módosítása végett. A pékek, a hentesek, s

a detailkereskedés minden szakmája állást foglalt a rendelet ellen, amelynek határozmányai a hazai viszonyokkal, népünk szokásaival és életmódjával nem számolnak. Különösen nagy volt azon vidéki kereskedők elkeseredése, akiknek üzleteit a környékbeli községekben lakó fogyasztók kivált vásáron, csak vasárnap kereshetik fel, de visszatetszést szült a rendelet a gyármunkások köreiben is, akik szombaton este kapják ki fizetésüket, de vasárnap zárt boltajtókra találnak.

A különböző küldöttségek azonban hasztalan ostromolták a minisztert kérémeikkel, az némi lényegtelen módosítástól eltekintve, hajthatatlan maradt, sőt kijelentette, hogy a vasárnapi munkaszünetet tárgyzó rendelkezéseit kibővíteni igen, de szűkíteni egyáltalán nem hajlandó. Iparosok és kereskedők, valamint az érdekeikben sértett fogyasztók kénytelenek voltak tehát a rendeletben megnyugodni, amelyvel egyébként az alkalmazottak nincsenek teljesen megelégedve, mert az az általános vasárnapi munkaszünetet egész teljességében még sem valósítja meg.

Most azonban, amiódon a kereskedelmi tárcza gazdát cserélt, a csak elodázott, de el nem aludt mozgalom újból felélénkült. A kereskedők és iparosok tudják, hogy Hieronymi Károly, az új kereskedelmi miniszter belátja, miszerint a tulynymóan mezőgazdaságból élő magyar nép szokásait nem lehet egy csapással, szociálpolitikai

eszmények kedvéért megváltoztatni, minél fogva remélték, hogy az új miniszter el fogja törölni a rendelet inpraktikus intézkedéseit. Viszont a kereskedelmi alkalmazottak azt hiszik, hogy kivívhatják a teljes vasárnapi munkaszünetet s e célból újabb mozgalomra készülnek.

Megindul tehát a harc a rendelet ellen az egész vonalon. A Magyar Kereskedők Lapja közelebb e tárgyban országos értekezlet megtartására hívja egybe a kereskedőket, illetékes helyről pedig arról értesülünk, hogy a kereskedelmi miniszter az iparosok és kereskedők képviselőiből álló ankét elé viszi az ügyet, hogy az a kérdést minden oldalról megvitassa. Mindenesetre nagyon kívánatos volna, hogy a vasárnapi munkaszünet ügye, a mely több mint két év óta állandó vita tárgya, végre az érdekeltek általános megalégedésére megoldassék.

Füzesséry Tamás ünneplése.

Füzesséry Tamás Zemplén vármegye nagymihályi járásnak nyugalomba vonult és érdemekben gazdag főszolgabírája Füzessériben 1835. február hó 27 én született és az alkotmányos aera visszaállítása idején 1861 ben lépett mint esküdt a vármegye szolgálatába. Majd 1879-ben Kazinczy Jánossal szemben a nagymihályi járás főszolgabírájává választott meg és e minőségben mostanig szolgálta vármegyéjét.

Mint főszolgabíró mintaképe volt a tisztviselőnek, az alja rendelkeztek pedig igazságos és jóakaró főnöke.

Járásának közönsége a szó szoros értelmében

TÁRCZA.

Búcsúztató

Füzesséry Tamás volt nagymihályi főszolgabírótól.

A Tamás búcsúján
Én is megjelentem,
Hogy az ünnepellet
Itten üdvözöljem, —

A mit szivem érez
Azt nektek elmondjam,
A közelismerést
Nyíltan tolmácsoljam.

Ti nektek, ti kedves
Régi jó barátok!
Magyar testvéreim!
— A kiket itt látok. —

Kegyelet jele ez,
Nem a búcsú hangja...
Hiszen a jó Isten
Nekünk őt megtartja.

A ki anyyi évig
Volt e járás atyja,
Nyugalomba vonul,
De ezt itt nem hagyja...

Itt marad közöttünk
És böles tanácsával
Jót fog tenni mindég
Régi járásával.

Hajdan, mikor nem volt
Ennyi törvény, szabály,
S nem volt a közügyben
Ennyi gát, akadály,

A fősúlyt fektettük
A közgyakorlatra, —
Mit úgy fejeztünk ki:
»Nulla theoria.«

»Omnis praxis,« — mondtuk —
Ezt a gyakorlatot,
Most sem pótolják még
A paragrafusok,

Mert az adott eset
Ottan a törvényben,
Nem vihető által
Mindég — az életben.

Egy régi adoma
Jutott az eszembe, —
De azt itten senki
Czélzásnak ne vegye,

Se régi, se az új —
Fő- s al-szolgabíró...
Elmondom, — így írja
A történet író:

Száz évvel ezelőtt
Egy faluban éltek,
Egy jobbágy és ura
És szépen megfértek...

A jobbágnak — akkor —
Még nem volt birtoka,
Épp a szolgabíró
Volt a földesura,

Ehez állított be
A jobbágy panaszra,
De a szolgabíró
Kedvetlen fogadta,

És kérdezte tőle:
»Mi az ördög hozta
Hlyen késő este,
Baját mi okozta?!«

»Jaj! tekintetes úr!
Most vagyok ám bajba!
Mert a sertésemet
Meglőtte a fija!...

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ az egyedül elismert kelle-
mes ízű természetes
hashajtószer.

Lapunk mai száma 4 oldalra terjed.

bálványozta őt, a nép pedig szerető és gondos atyját tisztelte benne, a mi annyira átment a köz tudatba, hogy sokan magánúgyokban is gyakran tanácsért hozzáfordultak és Füzesséry Tamásnak mindig jól esett, hogy az érte rajongó nép érdekében valamit tehetett.

Erdemeit felebbalói is elismerték és midőn 2892-ben 25 éves főszolgabírói jubileumát ünnepelte, ő Felsége a Ferencz Józsefrend lovagkeresztjével tüntette ki. Bár ép erő és egészségnek örvend, a folyó évben nyugdíjaztatását kérte és erről járásának közönsége nem bírta őt lebeszélni. Családjának akarta immár életét szentelni, falusi tusculanumba vonult vissza és a jól teljesített kötelesség érzetével f. é. szeptember havában nyugalmába vonult.

A nagymihályi járás intelligenciája és közönsége tegnap vett búcsút szeretett főszolgabírájától és tiszteletre a Barnai szállóban fényes búcsúestélyt rendezett, melyet megelőzőleg fátylós zenével tisztelték meg Füzesséryt.

A menet, melyben 500 főnyi közönség vett részt, este 7 órakor a városházától indult *Czibur* Bertalan lakásához, a hol az ünnepelt szállva volt és ott Dr. *Eperjessy* Lajos szép szavakkal üdvözölte Füzesséry Tamást, a ki meghatottan mondott köszönetet az őt ért megtiszteltetésért.

Este 8 órakor a Barnai szállóban 150 terítékű banket volt, melyen a vidék színe-java és a szomszédos járások összes főszolgabírái jelen voltak. Ott láttuk a körjegyzői és lelkészi kart is.

A vármegye részéről a szabadságon lévő alispán képviselőjében *Thuránszky* László főjegyző jelent meg, *Matolay* Etele nyugalmazott alispán és id. *Bajusz* József törvényhatósági bizottsági tagok kíséretében.

Az első tószót *Thuránszky* László tartott és bucsu poharat emelt a járás és vármegye hű fiára *Füzesséry* Tamásra; azzal fejezte be beszédét: „nem bucsuzunk mi tőled szeretett Bátyánk, továbbra is a miénk maradsz, számítunk közügyeink terén kipróbált tevékenységedre.”

Majd *Matolay* Etele szállalt fel és a tőle megszokott elokvenciával esettelte azon általános megelégedést, tiszteletet és közbizalmat, melyet az ünnepelt kiérdemelt és sajnálatának adott kifejezést, hogy a vármegyének az ő becses közreműködését nélkülözni kell.

Ezután *Oppitz* Sándor plébános nagyobb szabású beszédében a járás szeretetét tolmácsolván, az elismerés adóját róvta le a nyugalmába vonuló főszolgabíró személye iránt, Isten áldását kérve reá, hosszú, boldog, megelégedett életet kívánt neki.

Dudits János rákóczi esperes a papság szeretetét tolmácsolta, *Hutka* József bánóczi lelkész pedig *Füzesséry*nek hazafiai érényeit méltatta.

A harmadik fogás után *Füzesséry* Tamás köszönetet mondott a személyét ért megtiszteltetésért, mely őt boldoggá teszi és a melyből látja, hogy működésével meg voltak elégedve, bár ő csak kötelességet teljesített.

Majd hangsúlyozván, hogy a tisztviselő a népert van felállítva s nem megfordítva, megemlékezett a derék jegyzői karról és a közönségről is a mely őt működésében mindig támogatta.

Szebbnél-szebb tósztok hangzottak még el, *Polányi* Géza kir. közjegyző *Füzesséry* Tamásnéra üritette poharát, ki a magyar asszonyok mintaképe, majd id. *Bajusz* Józsefet éltette.

Füzesséry még egyszer emelt szót és az ősz *Matolay* Etele-t éltette, könyvelt szemekkel mondott neki köszönetet, hogy megjelenésével megtisztelte őt; *Gorzó* Bálint sámgöyi esperes *Thuránszkyt*, *Nemes* Sándor a járás intelligenciáját, *Malonyay* Tamás Nagy-Mihály közönségét éltette.

Bajusz Andor a járási tisztikar nevében mondott búcsút a távozó főszolgabírónak és ígéretet tett, miszerint dicső elődje hivatalát buzgalommal fogja betölteni.

Hutka József *Bajusz* Andort köszöntette fel, végül *Kozlay* József még egyszer *Füzesséry* Tamást éltette és beszédét azzal fejezte be:

„Ki lenne itt hitetlen Tamás
Hogy ilyen élet után lesz feltámadás.”

Az est kiemelkedő része volt id. *Bajusz* Józsefnek ez alkalomra írt és a szerző által ifjú hévvel és tüzzel elszavalt költeménye, melyet lapunk más helyén közlünk.

A társaság a reggeli órákig volt együtt és kedélyesen töltötte az időt.

Megemlítjük még, miszerint Gróf *Hadik* Béla főispán elmaradását kimentvén, a következő szövegű táviratban üdvözölte az ünnepeltet:

„Nagyon sajnálom, hogy nem jöhetek, teljes szívvel csatlakozom Nagymihály város és vidéke lelkes közönségéhez, midőn a mai ünnepélyiel hosszú érdeműs közpályáján legszebb jutalmaként becsülésének és elismerésének kifejezést ad.
Hadik, főispán.”

VEGYES HIREK.

— **Képviselőnk névnapja.** Gróf *Hadik* *Barkóczy* Endre v. b. t. t., kerületünk országyűlési képviselőjét mult hó 29-én névestélye alkalmából a vármegye kitűnőségei Tavarnán felkeresték és szerencsekívánataikkal elhalmozták. Ónagyméltóságát kellemesen lepte meg a tisztelgők érkezése és a legszívélyesebben fogadta őket. Kerületünkben is számosan üdvözölték képviselőnköt.

— **Deák ünnepély.** Zemplén vármegye törvényhatósági bizottsága november hó 28-iki közgyűlésén ünnepelte meg a haza bölcsének Deák Ferencnek emlékét. A bizottsági tagok igen szép számban jelentek meg, kiket a főispán üdvözölt. A főispáni megnyitót, a melynek minden egyes szava hazafiai lelkesedés ékes megnyilatkozása volt vázolta a haza bölcsének szereplését és rámutatott arra, hogy Deák volt az, a ki országunkat a leg-súlyosabb viszonyokból, békés eszközökkel a fej-

lődés és alkotmányosság útjára kivezette. Költői lendületű beszédét azzal fejezte be: „A halhatatlanság dicsfénye övezi azóta Deák Ferencz nevét, áldott legyen az ő emlékezte imádott magyar hazánkban.” Ezután Dr. *Ferenczy* Elek tartotta meg az innapi beszédet, melyet lapunk legközelebbi számában egész terjedelmében fogjuk hozni.

— **Árvíz.** Nagymihály városát és vidékét e héten komoly veszedelem fenyegette. A folytonos esőzésektől a Laborc vize annyira megáradt, miszerint kedden, december hó 1-én attól kellett tartani, hogy az áradó víz a gátakat áttöri és a városba behatol. Egész éjjeli 12 óráig áradt a víz és a Kossuth Lajos utcai lejárónál az utolsó lépcsőt is elöntötte, úgy hogy minden pillanatban katasztrófától lehetett tartani. Végre éjjél után apadni kezdett a víz és reggelre a vész elmúlt. Sztrajnyában az utcákat azonban a Laborc elöntötte és a földekre is kiáradt. Mint értesülünk, Lasztómer, Dénesfalva, Butka és Deregnő falvakban a határ teljesen víz alatt áll.

— **Herczeg Ferencz S.-A.-Ujhelyben.** A Petőfi-Társaság nagynevű elnöke mult hó 28-án Dr. *Ferenczy* Elek a Kazinczy körútkarának meghívására S.-A.-Ujhelybe érkezett, hogy a kör estélyén felolvasást tartson. *Herczeg* Ferencz fogadására a pályaudvarnál a Kazinczy kör részéről *Matolay* Etele, Dr. *Ferenczy* Elek, *Meczner* Béla, *Staut* József, továbbá *Szirmay* István és Dr. *Kállai* József, lapszerkesztők jelentek meg. Dr. *Ferenczy* üdvözölte a vendéget, aki azon reményének adott kifejezést, hogy a Petőfi-Társaság és a Kazinczy kör közötti szívélyes viszony jövedele által még fokozódni fog. *Herczeg* Ferencz a pályaudvarról a főispánhoz hajtatott, a kinél ebédre hivatalos volt, este pedig megtartotta felolvasását.

— **Eljegyzés.** *Lándai* József lapunk alapítója és kiadóhivatali művezetője f. évi november hó 29-én eljegyezte Ungváron *Schächter* Hermine kisasszonyt, néhai *Schächter* Salamon ungmegyei vállalkozó leányát.

— **Jurista bál.** A vármegye juristái e télen S.-A.-Ujhelyben fenyves bált rendeznek és e célból már legközelebb tanácskozással gyűl össze egy szűkebb körű bizottság a bál rendező bizottságának megalakítása céljából. A szép terv iránt általános érdeklődés mutatkozik.

— **Öngyilkossági kísérlet.** *Szemján* Mihály gépész afeletti keserveiben, hogy *Takács* Anna hajadon nem volt hajlandó hozzá nőül menni, november hó 30-án Gálszécsen öngyilkossági kísérletet követett el és halántékba lötte magát. Elettveszélyesen szállították a nagymihályi közkórházba, a hol most ápolás alatt áll.

— **Műkedvelői előadás.** A varannói izr. nőegylet mult hó 21-én saját tőkéjének gyarapítására jótékony célú és táncal egybekötött hangversenyt rendezett, a melyen a város és vidék intelligenciája teljes számban jelent meg. A rendező-

A kertben találta.
— Ott turkált a sertés, —
Az urfi jól célzott — — —
Elég volt egy lövés!...

A sertés áráért
Jöttem ide nyomban —
»Hjha! fiam, sertésed
Zárva tartsd az ölban...

Mezei kártétel!...
— Régi distinció
A vizsgákon — mikor
Repül a vad disznó?...

Szelid disznó és vad,
Ha nincsen pásztora,
Jegyezd meg mit mondtam,
Jó lesz az máskorra.*

»De tekintetes ur!
Nem így történt kérem...
Panasz tételemlél
Az elébb tévedtem...

Megfordítva történt, —
Nagy ijedtségemben,

Lövést, disznót, urfit
Összetévesztettem!

A ténis ur sertése
Volt az én kertembe...
Ott turkált s a fiam
Hiába kergette,

Nem akart kimenni...
Csak ott futkározott, —
Veteményben, miben,
Sok, sok kárt okozott!...

Mert hát! ennek se volt
Pásztorja, kondása, —
E repülő vadat
Fijam lepuskázta!...

A szolgabíró szölt:
— De nem gyúlt haragra, —
»Az más! megfizeted
Ebadta paraszta!*

A régi világnak
Ilyen kinövése,
A mi életünkben
Már csak álom, mese,

Ez a korszak a jog
S egyenlőség kora, —
Most már ilyen eset
Nem jön elő — soha.

Választott bíránkat
Most köti a törvény
És azt ellenörzi
A nyílt közvélemény...

Ez a közvélemény
Itt lebeg köztöttünk,
Mikor Füzesséryt
Szívünkbenől köszöntjük!...

A megye, e város
És egész járasa
Kiálltja: »Kisérje
Az Isten áldása!«

Éljen még sokáig!
S a nép szeretete,
Nyugodalmában is
Mindég felkeresse!!!

ség a magyar és klasszikus darabok kultuszát tüzte ki programjával, és ezzel elsőrendű pénzüri sikert aratott. Dr. Török Vilmosné praecis zongorajátékával nagy sikert aratott, Ureczky Sándor szavalaival pedig annyira fellelkesítette a közönséget, hogy az előadás végén lelkes óvációban részesítették. Ureczky Sándornak ugyancsak remek zongora-játékával egészen meghódította a hallgatóságot Alexander Leopoldina monológja zajos derültséget keltett. Az estély érdekességét emelte Cséri Jenő humoros novellája, melyet a szerző maga olvasott fel. Nagy szabású volt a Gramophon is, a mely nemcsak újdonságával, hanem érdekességével meglepett. A hangverseny tanc követte, a mely 600 koronát jövedelmezett. Az egybegyűlt közönség a késő reggeli órákig volt együtt és egy kellemes est emlékével tavozott.

— **Névmagyarosítás.** Dauscher Miklós a s. a. -új helyi kulturterménekség főnöke vezetéknevét belügyministeri engedéllyel Dános-ra változtatta.

— **Országos vásár.** Nagymihályon december hó 14 és 15-én országos vásár lesz, melyre végre az állatfelhajtás is engedélyezve van.

— **Halálozás.** Szemere Géza lasztoméri föld birtokost súlyos csapás érte. Leánya Etelka e hó 1-én élete legszebb korában elhunyt. Temetése tegnap általános részvét mellett ment végbe.

— **Szerencsétlen esés.** Tomko György málezaú lakos, jómódu gazda felesége f. hó 23-án a ház padlásáról a létrán lefelé igyekezvén, megcsuszott s oly szerencsétlenül esett le, hogy egy földből kiálló vaspózónán keresztül szurta magát.

— **Az új 10 koronás bankó.** A mostani 10 koronás bankjegyek, melyek körülbelül két év óta vannak forgalomban, tudvalevően nem sokára bevonják. A magyar-osztrák bank most készített az új 10 koronást, amelyből már a jövő évben 15 millió darabot fognak kibocsátani. A mostani 10 koronásokat legfőképpen azért vonják be ilyen rövid idő multán, mert nagyon sok hamisítványa forog közkézben. A hatóság megállapította, hogy a hamisítást rendszerint külföldön követik el; a hamisítók főfészke Olaszországban, Ankonában van. Az új 10 koronás bankjegyre, a szokástól eltérően nem irtak ki művészi pályázatokat, a terveket csaknem mind a bank rajzoló készítették, mert illetékes körökben úgy vélekednek, hogy ezek mint szakemberek inkább tudnak olyan bankjegyjáratot készíteni, amelyet nehéz utánozni. Olyan bankjegy ugyanis, amelyet nem lehetne hamisítani, nincsen. Az új 10 koronás tervénél a technika minden eszközét felhasználják, a rajz is rendkívül komplikált lesz; azontúl egy újfajta papírost fognak a bankjegyhez használni, mely szintén nagyon megehezíti majd a pénzhamisítók dolgát.

— **A 20 koronán aluli számlák bélyegmentessége.** A kereskedői és iparos köröknek régi kívánságuk, hogy a 20 korona értékű aluli árukról szóló számlákat bélyegmentesen állítsák ki. Ez a kívánság jogos és méltányos és megvalósítása az államkincstárnak sem okozna számbavehető kárt. Az ilyen számlákat ugyanis legbiztosabb közpénzfizetés esetében a bevásárló megbízott, cseléd stb. ellenőrizhetése céljából állítják ki. Már pedig kétségtelen, hogy a számlabélyegnek csak akkor van értelme, ha a számla hiteltelre való vásárlás esetén a később megfizetett összeg nyugtatványozására szolgál. De közpénzfizetés esetén midőn nyugtatványra szükség nincs, bélyegről sem lehet szó. Méltányos tehát, hogy az ily alkalmakból kiállított számlák, melyek természetükön fogva 20 koronánál magasabb összegről alig szólhatnak, a felbélyegzés kötelezettsége alól felmentessenek, annál is inkább, mert — mint a „Magyar Kereskedők Lapja” írja — az államkincstár sem károsodik, hiszen minden szigorú ellenőrzés dacára a bélyegkötelezettséget ma is kijátszák. A nagyváradi kereskedelmi és iparkamara föl is irt a napokban a kereskedelmi miniszterhez, hogy a számlák bélyegmentességét 20 koronáig elrendelje.

— **Gazdátlan nyeremények.** A legutóbb kiadott hivatalos kimutatás szerint a Jászvi sorsjegyeknél 16600 drb. olyan nyeremény van, a melyért még nem jelentkeztek, nyilván azért, mivel e sorsjegyek tulajdonosai nem tudják, hogy sorsjegyük ki van már huzva. Így van ez a többi sorsjegynél is és mivel ezek a nyeremények elévülnek, mondhatni, hogy sok millióra menő vagygon pusztul el azért, mert a sorsjegy birtokosok nem elég gondosak és nem járatnak megbízható sorsolási lapot. Ennélfogva, a kinek sorsjegyei és egyéb értékpapirai vannak, arra nézve rondkivül fontos egy megbízható sorsolási lapnak a jára-

tása. Ilyenként ajánlható a „Pénzügyi Hírlap”, a melynek sorsolási mellékletjét a Pénzügyi Utmutatót a nagymé. m. kir. belügyminister mint teljesen megbízható szakközönyt, a nagymé. m. kir. pánzügyminister mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közönyt hivatalosan ajánlott. A lap előfizetői a januári számmal ingyen megkapják a Pénzügyi és Tőzsdéi Evkönyvet, a mely sok hasznos tudnivalón kívül tartalmazza a kezdettől fogva az 1903. év végéig kihuzott, de kifizetés végett bemutatni elmulasztott sorsjegyek, kötvények és záloglevelek hiteles kimutatását, úgy, hogy e könyvből bárki azonnal megláthatja, ki van-e sorsjegye huzva, vagy nincs. A „Pénzügyi Hírlap” előfizetési ára egy évre, a Pénzügyi Utmutatóval és a Pénzügyi és Tőzsdéi Evkönyvvel együtt 5 korona, a mely postautalványon küldendő be a kiadóhivatalba, Budapest, VII., Kerepesi-ut 44. szám.

CSARNOK.

Hogyan lesz az ember híres író ?

— Humoroszk. —

Volt nekem egy jópajtásom, Fülöp Márton, de mi csak Marcinak ismertük, Foglalkozására tisztességes bankhivatalnok, kötelességeit mindig pontosan teljesítette, úgy, hogy teellebbvalói nagyon szerették s meg is becsülték törekvő szorgalmát.

Már minden úgy indult sorában, hogy hivatalában szép karrierje lesz s barátai jó előre dözsölgöttek a jövő reménysége fejében tenyerüket a mikor majd benyújtandó váltójuk, Fülöp Márton igazgató ur elbírálásában értékesíthetővé válik.

Am mind e szép reményeknek utjába vágott egy hangverseny.

Marci barátom, hogy, hogy nem, fölolvastatott tartott mindnyájunk legnagyobb meglepetésére. S belekóstolva a hangversenyen a siker gyönyörébe nagyon is sok szabad idejét, most már a múzsa szolgálatába szerződött.

S a múzsa igen sokszor látogatta meg ihletett barátunkat.

A rendes sarokasztal a kávéházban irodalmi középpontja lön; hol az irodalmi zsengek meghallgatásra találtak.

A vége a dolognak az lett, hogy mindnyájunk biztatására Marci egy költői szülőfőjtét beküldött egy nap lapunknak.

Szívdobogva vártuk a másnapi szám megjelenését. Mindannyian megvoltunk győződve arról, hogy Marci művét údrivaldallal fogadják a szerkesztőség, őt magát pedig azonnal a Kisfaludy társaság tagságával kínálják meg, melyet hirtelen felbukkanó tünenéyes írói tehetségeknek tartanak fel már oly régen.

Am várakozásunkon alaposan csalatkoztunk. A lap röviden, de annál velősebben üzenete, hogy miután szerződéses viszonyban áll tárcaírókkal, kik a lapot a szükséges irodalmi termékekkel ellátják, idegenek e fajta cikkeket nem használhatják.

— Se baj, oda se neki, — vigasztaltuk Marci. Ez csupán véletlen. Ha a lapnak nem volna szerződése az írőkkel, úgy biztosan örömmujongással fogadta volna műveidet. Így más lapnál kell próbálkoznunk.

Még aznap beküldött egy általunk fölülmulhatatlannak vélt munkáját egy más lapnak.

Ez a lap csak hétfőn küld szerkesztőit üzeneteket. Hogy miért épen hétfőn, azt nem tudnók megmondani. Nyilván a szerkesztő vasárnap szórakozásnak tartja fenn a beérkező kéziratok elolvasását.

Alig bírtuk bevárni a hétfőt. Most már bizonyosra vettük barátunk diadalát. De hogyisne, mikor azt a tárcajárt küldötte be, a melyen még legkérgesebb szívű tagja is asztalunknak elszontyolodott, oly meghatóan volt megírva.

A hétfői szerkesztői üzenet lesújtó hatással volt ránk.

— „Ha ön azt hiszi, hogy mult századbeli romantikus limonádéjával lapunk irodalmi színvonalát elérte, úgy egy óriási tévedés áldozata. Tetszett volna ötven esztendővel előbb születni, akkor talán lett volna olvasó publikuma a „Szív-futár”, vagy a „Póstakürt” hasábjain.”

E szörnyű üzenet rettenetesen feltűzelte asztalunk harciasabb elmeit. Már azon vitatkoztunk, ki verekedjen meg barátunk helyett, a midőn én új ajánlattal próbáltam lecsillapítani a felbőszült kedélyeket.

— Próbáljuk meg meggyeszer Marci, küldje be egy hosszabb novelláját, például „Az álomlátó” címűt egy hetilaphoz, várjuk meg annak a feleletét s további intézkedéseinket függesztjük fel addigra.

Az eszme tetszerese talált s a kardok egy hétre ismét visszakérültek hüvelyükbe.

A novella beküldetett.

Szombat délután majd lehuztuk a főpincért ebelsztingba bujtattott lábairól.

— Kérem a „Hónapot”. —

— Ide adja nekem.
— Hiszen az a mulhethi, — sivitottunk feléje.

— Még nem érkezett meg a mai, hangzott felénk szomorú válasza.

Végre megjött a lap. Mint felbőszült sivux-indiánok vad csoportja, úgy vetettük magunkat a heti lapra. Ujjainkkal vágtuk fel, mert nem volt türelmünk.

A szerkesztői üzenet ott ragyogott. Egy sorban benne volt barátunk halálhíre.

— „Az álomlátó” nem közölhető.

— Ez lehetetlen. El sem olvasták, — zugott fel az egész asztal.

— Mi is értelné valamit. Talán nem vagyunk valamennyien trotlók ?

Kétségbe voltunk esve a sors igazságtalanságától, a mely ily nagy tehetséget ismeretlenül hagy elpusztulni.

Csöndben üldögéltünk lehorgasztott fővel, szótlanul, szomorúan.

Végre józans barátunknak felesillant amegy is fonyes ábrázata.

— Heureka! Megvan! kiáltott fel vigan.

— Mi az; mi van meg? — hangzott feléje.

— Megvan a recept, a mely szerint Marciit neves íróvá tehetjük.

S azután előadta revvét.

Másnap a dunaparton nem messze a vasuti összekötőhidtól egy felöltöt, sétapálcát s kalapot találtak, benne egy levelet, mely a rendőrséghez volt címezve.

A rendőrségen felbontották a levelet. Csak pár sor volt benne:

„Mit ér az élet, ha céltalan, ha a tehetséget önző érdekek elnyomják. Mit ér az élet, ha az ideálék utáni törekvéseknek utját szegzik avatatlankozok.

A rendőrségen kutatni kezdtek, hogy ki lehet a levél írója. A rendőri sajtóiroda pedig kiadta a komunkét, hogy hajnal felé ismeretlen férfit eddig ismeretlen okból, a vasuti összekötő hídnál a Dunába vetette magát. Kabátja bélésében F. M. monogram van behimezve. Míg kalapjában levél volt s itt közölték a levél tartalmát.

Még aznap jelentés érkezett a bankból a rendőrséghez, hogy Fülöp Márton hivatalnok 8 napi szabadságot kért s hogy azóta eltűnt a fővárosból. Barátai véleménye szerint az öngyilkos nem lehet más mint ő. Kétségbeesett tetterre pedig az vihette, hogy tehetségét az irodalmi körök nem akarták méltányolni. A pénztár különben rendben találtatott.

Másnap az összes lapok hozták a hírt, hogy Fülöp Márton tehetséges fiatal író tragikus véget vetett életének. A felletti bánatában, hogy sajnos elég korán nem ismertek tel tehetségét, a Dunába vetette magát.

Az a lap pedig, a mely szerződéses viszonyban állott íróival, minden szerződése ellenére tárcarovatában garmond szédesben hozta Marci beküldött tárcaikkét. Csillag alatt pedig a szerkesztő következő megjegyzését olvashatták:

A tragikus véget ért tehetséges fiatal író utolsó kézírata.

A másik lap pedig, a mely ötven esztendővel előbb szerette volna látni Marci barátunk születését, miután irodalmi színvonalát kegyesen leeresztette, közölte romantikus limonádéját. S míg csillag alatt megjegyezte, hogy ez korán elhunyt nagytehetségű író egyik legjobb novellája, addig azt sem mulasztá el felemlíteni, hogy a kéziratot épen egy nap küldötte be a szerkesztőségnek.

Belül a lapban pedig azon kesergett, hogy ily nagy tehetségeknek kora halála minő megbecsülhetetlen irodalmunkra nézve.

A „Hónap” másnap megjelent száma természetesen szintén közölhetők vélte most már „Az álomlátó” című novellát, sőt egyik krónikáját a korán elhunyt író emlékének szentelte.

Marci barátunk tehát egyszerűbe híres író lett.

Harmadnapra lelkedezve állított be a szerkesztőségeknel, hogy jelents miszerint eszeágbá sem volt magát elemészteni. sőt ellenkezőleg vigan szíretelt egyik rokonánál Erdélyben, midőn a szomorú hírt, a későn érkező lapok elhozták neki.

Csak hogy már késő volt. Fülöp Márton nevét az egész ország vizsgálgozta. Egy tévedés híres íróit csinált belőle.

A lapok örömmel regisztrálták a hírt, hogy Fülöp Márton kiváló író él s a legjobb egészségnek örvend. Nem mulasztották el szellemesen hozzá fizni, hogy hosszú életre lehet kilátása, mint akinek holt híret keltik.

Marci pedig boldogan válogatott a lapoktól beérkezett fényesnél-fényesebb ajánlatokban.

A felöltöt, bot s a kalap tulajdonosát pedig nem sikerült a rendőrségnek mind a mai napig kifürkésznie, valamint a levél íróját sem, melyet a vasuti összekötő hídnál találtak. X.

Felolós szerkesztő: Dr. Kállai József.

Főmunkatárs: Dr. Kellner Mihály.

Kiadóhivatali művezető: Lándai József.

EDELSTEIN HENRIK

Finom-posztó és gyapju-áru raktár

→ Férfi-ruha készítő műhely →

NAGY-MIHÁLY., Kossuth Lajos-utca

Nagy választék a legújabb divatu valódi angol

gyapjuszövetekben

Férfi-öltönyök mérték szerint



német, francia és angol divat után
legcsinosabban
és legjutányosabb árban
készítetnek.

Megrendelések a legrövidebb idő
alatt eszközöltetnek.

A n. é. közönség pártfogását kéri
tisztelettel

Edelstein Henrik.

Bor eladás.

Saját termésű boraimat következő áron adom:

Asztali bor	--- -- -- -- literenként	35 kr.
Ráczi ürmös	--- -- -- -- "	50 "
Csemege ó bor	--- -- -- -- "	80 "
Muskotály	--- -- -- -- "	2 frt -- "
Asszú tokaji üvegeben	--- -- -- -- "	1 " -- "
5 puttonyos asszú (betegeknek alkalmas)	--- -- -- -- "	2 " -- "

WIDDER BÉLA

Nagy-Mihály, Sulyovszky-féle ház.

Schicht-szappan

VÉDJEGYEK:

„Szarvas“

vagy

„Kulcs“



a legjobb, legkiadó-
sabb és azért a
legolcsóbb szappan



Minden kártékony vegyülettől teljesen ment.

Mindenütt kapható!

A bevásárlásnál különösen ügyeljen arra, hogy minden darab szappan a „SCHICHT“ névvel és fenti védjegyek egyikével legyen ellátva.

2921/1903. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A varannói kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Lefkovic Márk végrehajtónak Farbarik János végrehajtást szenvedő elleni 100 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s. a. -ujhelyi kir. törvényszék (a varannói kir. járásbíró) területén; lévő Agyagos községben fekvő, I. az agyagosi 17. sz. telek-könyvben A I. 2-12 sorszám alatt foglalt 343/a. hrsz. 510 □ ölet tevő na hurku szántóból 454 hrsz. 504 □ ölet tevő na Dolkoch szántóból, 697 hrsz. 846 □ ölet tevő pod hurku és medzi járkí szántóból 796 hrsz. 1356 □ ölet tevő Hrabovecz szántóból, 1000 hrsz. 1 h 292 □ ölet tevő za járkí és Kotloch szántóból, 1107/a hrsz. 923 □ ölet tevő szakmányi és hólyagos szántóból, 1180/a hrsz. 810 □ ölet tevő Szakmányi rétből 1480 hrsz. 936 □ ölet tevő Drehelnicze szántóból 1504/a hrsz. 226 □ ölet tevő szántóból 1570/a hrsz. 553 □ ölet tevő pokrezsinkomi szántóból, 1895/a hrsz. 612 □ ölet tevő mocsárkirétből és a $\frac{2}{8}$ urb. telekhez tartozó közös erdő és legelőből végrehajtást szenvedett Farbarik János nevén irt $\frac{1}{2}$ részre a 375 kor. kikiáltási árban és

II. az agyagosi 25 sz. tkben A I. 2-13 sor szám alatt foglalt 350 hrsz. 1020 □ ölet tevő na Hurka szántóföldből 468-69 hrsz. 1008 □ ölet tevő na Dolkoch szántóföldből, 711-12 hrsz. 1 h 92 □ ölet tevő pod hurku és medzi járkí rétből, 810-11 hrsz. 1 h 1112 □ ölet tevő hrabovecz szántóföldből, 986-87 hrsz. 2 h 583 □ ölet tevő za járkí és Kotlik szántóföldből 1100 hrsz. 1 h 246 □ ölet tevő szakmányi és Hólyagos szántóföldből, 1173 hrsz. 1 h 20 □ ölet tevő szakmányi rétből, 1482-83 hrsz. 1 h 272 □ ölet tevő Krehelnyicze szántóból, 1511 hrsz. 456 □ ölet tevő Potoki szántóból, 1605 hrsz. 1300 □ ölet tevő pod brezsinkami szántóból, 1662-63 hrsz. 951 □ ölet tevő Gulyerova szántóból 1888 hrsz. 1224 □ ölet tevő mocsárki rétből és $\frac{1}{8}$ urb. telekhez tartozó közös erdő és legelőből ugyanannak nevén irt $\frac{1}{2}$ részre 336 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi dec. hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor** Agyagos község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 1. 37 kor. 50 fillér II. 33 kor. 50 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX t. c. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt íg. min. rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróság-nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró mint tkvi hatóság Varannón, 1903. évi október hó 7. én.

Kail, kir. jbiró.

Minden háziasszony

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jóízre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávéát használja.

Tiszteletteljes kérelem: A bevásárlásnál ne kérjen egyszerűen »maláta kávé«, hanem mindig határozottan — Kathreiner-féle — Kneipp-maláta kávéát, s azt csakis az itt ábrázolt eredeti csomagokban fogadja el!

